

UN «NO» ENCARA FORT

Confidències i preocupacions socialistes

No és només el referèndum per eixir de l'OTAN el tema que preocupa els socialistes catalans. A més, hi ha ja en marxa el debat pels primers llocs a les llistes de les eleccions que s'acosten. I el desgast que mostren les figures més rellevants.

Oriol Domingo

Els socialistes catalans estan preocupats. Temen perdre el referèndum a Catalunya. Confessen que Catalunya, Euskadi i Madrid són les zones més difícils de la consulta en què el govern de Felipe González ha quedat atrapat. Confidencialment, reconeixen que si la pregunta hagués estat tan clara com la de «¿Vol que Espanya surti de l'OTAN?», el «no» hauria estat rotund. Per això, els cervells de la Moncloa —és a dir, el tàndem Felipe-Guerra—, van decidir presentar la llarga i ambigua pregunta que finalment s'ha ofert a l'opinió pública.

Per això, els socialistes no creuen les enquestes que es publiquen i que donen un predomini del «no». Confien que com més alta sigui la participació, els «sí» superaran els «no», encara que sigui per poc. I somien que, a l'octubre, se celebraran les eleccions generals. La intenció és que, per primera vegada a la democràcia, s'esgoti la legislatura i que això sigui aconseguit per un govern socialista. El PSC-PSOE ja té decidit que Narcís Serra encapçali la seva candidatura per la circumscripció de Barcelona. Però, confidencialment, es reconeix que això ha de ser acceptat pel mateix Serra.

Narcís Serra no acaba de veure-ho clar, per tres motius. Primer, pel temor a enfrontar-se directament amb Miquel Roca, que, a més del seu carisma personal, es presenta, no com un cap de llista més, sinó com un candidat a la presidència del govern. Segon, perquè Serra haurà de deixar de banda la seva imatge prudent que dó-

na com a ministre de Defensa i revestir-se d'home polèmic propi d'una contesa electoral, imatge que no pot adir-se amb la prudència que ha de tenir un titular del Ministeri de Defensa. Tercer, perquè diversos fets han diluït la seva imatge: la seva posició davant la UMD (Unión Militar Democrática), l'afer del pròleg del llibre *Las Fuerzas Armadas Espanolas. Historia Institucional y Social*, i haver-se convertit en líder de l'atlantisme.

En l'improbable cas que Serra no encapçali la llista barcelonina, ho faria el ministre Ernest Lluch, malgrat que fou un dels més acèrrims defensors de la LOAPA, per sobre del també ministre Joan Majó, que encara és bastant desconegut per a bona part de l'electorat. És més probable que la llista tingui Serra i Majó, com a números u i dos, i Lluch passi a ser el número u dels socialistes per Girona.

Un altre dirigent socialista que participarà en les properes eleccions generals és Joan Reventós. El qui fou derrotat per Jordi Pujol a les primeres eleccions catalanes deixarà molt aviat l'ambaixada d'Espanya a París. El PSC-PSOE confia que el seu retorn ajudarà a refer la imatge pública del partit. Reventós aspiraria a guanyar l'acta de senador, amb l'esperança de convertir-se en president de la Cambra Alta. Es considera que això pot donar una bona imatge electoral a Catalunya, però confidencialment es reconeix que és molt difícil que Reventós tregui del seu lloc l'actual president del Senat. Es reconeix que ara per ara el Senat no serà una autèntica cambra dels territoris autonòmics. I és que les qüestions autonòmiques es continuaran plantejant i, en tot cas, resolent a través dels contactes bilaterals entre govern central i govern de les autonomies. □

Dalt, Ernest Lluch, Baix. Yàñez, Serra, Obiols i Maragall.